

[...]

SAGENS BAGGRUND

A. DE FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER I SAGEN

6. Klager påstår, at han er født i 1972 i Khartoum i Sudan. Han er nu bosiddende i Zürich-kantonen.

7. Klager hævder, at han tilhører den arabiske etiske gruppe, at han har arbejdet i Sudan i en bilvask, og at han har vasket forskellige biler, som et medlem af *Justice and Equality Movement* ("JEM") bragte til ham næsten dagligt. Han påstår, at de sudanesiske myndigheder anholdt og kontrollerede ham, da han parkerede denne kundes bil, at de fandt ca. 25 våben i bilen, og at de tog ham med. Han oplyste, at han blev udspurgt og mishandlet af myndighederne i 45 dage, og at han derefter kun to uger efter sin løsladelse blev indespærret i fem dage. Han fortalte, at hans kunde derefter rådede ham til at forlade landet, gav ham penge dertil og skaffede ham et turistvisum til Tyrkiet. Han påstår i øvrigt, at han efter sin udrejse fra landet erfarede, at han var eftersøgt af de sudanesiske myndigheder. Han oplyser, at han lovligt forlod Sudan ved udgangen af 2008, at han rejste gennem Tyrkiet, at han tog til Grækenland, hvor han indgav en asylansøgning og opholdt sig i fire år, at han efterfølgende rejste gennem Italien for endelig at ankomme til Schweiz.

8. Klager indrejste i Schweiz den 7. marts 2013 og ansøgte samme dag om asyl. Forbundskontoret for migration (nu *Secrétariat d'État aux migrations* ("SEM")) foretog en kortfattet høring af klager den 15. marts 2013 og den 17. april 2013 i henhold til artikel 29 i asyloven.

9. SEM vurderede i en afgørelse af 11. februar 2014, at klager ikke var berettiget til flygtningestatus, afviste hans asylansøgning og beordrede, at han skulle udsendes af Schweiz. SEM oplyste, at det påståede asylmotiv ikke opfyldte kravene om sandsynlighed. Det henviste til, at klager fra den ene høring til den næste flere gange modsagde sig selv om varigheden af den første tilbageholdelse, som han angav til 15 og efterfølgende 45 dage; om stedet for tilbageholdelsen, hvor han først oplyste, at han kendte stedet, inden han påstod det modsatte; om antallet af medlemmer i sikkerhedstjenesten, der havde iværksat bortførelsen, hvor han nævnte fire og efterfølgende tre; om det bind, han fik for øjnene, hvor han påstod, at han først fik det for øjnene, da han ankom til tilbageholdelsesstedet, derefter allerede ved bortførelsen; om datoen for den første arrestation, hvor han anførte to datoer med flere måneders mellemrum; om den anden arrestation, hvor han oplyste, at den fandt sted 15 dage efter løsladelsen, derefter 1½ måned efter samme løsladelse; om sit kendskab til kundens aktiviteter, hvor han påstod, at han havde arbejdet sammen med lederen for en oprørsorganisation i Darfur, efter at han var flygtet fra landet, derefter at hans kunde havde fortalt ham det personligt i Sudan. SEM vurderede ligeledes, at fornyelsen af hans pas, umiddelbart inden han forlod Sudan, og hans lovlige udrejse af landet viser, at hans påstande om at være forfulgt af den sudanesiske sikkerhedstjeneste ikke svarede til virkeligheden. Det

oplyste endelig, at hverken de påståede medicinske årsager eller noget som helst andet forhold forhindrer hans tilbagesendelse til Sudan.

10. Klager indgav den 17. marts 2014 en klage til den administrative forbundsdomstol ("TAF"). Han gjorde gældende, at han risikerede at blive forfulgt i Sudan på grund af sit samarbejde med et JEM-medlem. Han foreholdt myndigheden i første instans den manglende undersøgelse af påstandene om tilbageholdelse og mishandling fra de sudanesiske myndigheders side og påstod, at hans erklæringer var fuldt ud troværdige. Klager påstod subsidiært, at han risikerede at være i fare, hvis han vendte tilbage til Sudan, på grund af sine politiske aktiviteter i eksil. Han gjorde gældende, at han var medlem af JEM, og at han havde deltaget i flere møder og demonstrationer, der var arrangeret af denne bevægelse i Schweiz. Han oplyste, at han havde deltaget i *Geneva Summit for Human Rights and Democracy*, og at han der havde været i kontakt med modstandere af det sudanesiske styre. Klager vedgik, at han kun var et menigt medlem af JEM, men han vurderede dog, at dette ikke var tilstrækkeligt til at påstå, at de sudanesiske myndigheder ikke skulle interessere sig for ham. Han henviste til, at den sudanesiske regering militært bekæmper JEM, der ligeledes er aktiv i udlandet. Klager påstod endelig, at der var en fare for hans helbred og en betydelig selvmordsrisiko ved tilbagesendelse til Sudan.

11. Klager afleverede under behandling af sagen for TAF sit identitetsbevis, sin fødselsattest, et medlemskort til JEM, et badge med navn, der bekræftede hans deltagelse i *Geneva Summit for Human Rights and Democracy*, fotografier, navnlig med ham selv i selskab med lederen af JEM, og et dokument om sine politiske aktiviteter i Schweiz.

12. TAF afviste klagers indbragte klage ved dom af 4. juni 2014, der blev forkyndt for klager den 6. juni 2014. TAF vurderede, at de modsigelser, der var anført af SEM, ikke kunne forklares. TAF vedgik, at nogle af dem ikke kunne betegnes som afgørende, men oplyste dog, at modsigelserne i klagers erklæringer rejste alvorlig tvivl om sandfærdigheden af hans udtalelser. TAF henviste til, at klagers beskrivelser af tilbageholdelsen og torturen udøvet af de sudanesiske myndigheder ikke kunne betegnes som særligt dokumenterede eller klare. TAF understregede med hensyn til de fremlagte detaljer, at de ikke var tilstrækkelige i forhold til, hvad der kunne forventes i et sådant tilfælde. TAF tilføjede, at klagers udrejse af Sudan skete fuldt lovligt kort tid efter, at gyldigheden af hans pas var forlænget, og konkluderede, at der ikke var tale om forfølgelse fra de sudanesiske myndigheders side. Med hensyn til klagers påståede asylgrunde efter flugten understregede TAF, at klager først havde gjort sine politiske aktiviteter i eksil gældende i klageinstansen, og vurderede, at hans politiske engagement, der først er dokumenteret fra oktober 2013, skulle anses som marginalt. TAF henviste navnlig til, at klager ikke var profileret inden for JEM, at hans personlige engagement ikke var betydeligt, at han aldrig havde repræsenteret organisationen, og at hans navn aldrig var blevet nævnt. TAF vurderede herefter, at det må antages, at han ikke var kendt af den sudanesiske regering, og konkluderede, at der ikke var grund til frygt for fremtidige forfølgelser. TAF vurderede endvidere, at der intet var til hinder for klagers

hjemsendelse til Sudan. TAF oplyste navnlig med hensyn til klagers påståede medicinske grunde, at hans psykiske problemer sandsynligvis ikke krævede lægebehandling, og at han hverken havde fremlagt en rapport eller lægeerklæring, der dokumenterede iværksættelse af en sådan behandling.

13. Klager påstod igen under sagen for Domstolen med hensyn til sine politiske aktiviteter i eksil, at han havde deltaget i flere møder og demonstrationer, der navnlig var arrangeret af JEM's schweiziske afdeling, i denne bevægelses generalforsamling, i et møde i forbindelse med en event, der var arrangeret af en NGO om fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret, i et informationsevent om diskriminationer i det sydlige Kordofan og i en demonstration mod de kriminelle handlinger begået i Darfur og det sydlige Kordofan, hvorunder der blev fremsendt indsamlede underskrifter til forskellige FN-organisationer. Han påstod ligeledes, at han regelmæssigt havde hjulpet JEM's schweiziske leder med forberedelse af radioudsendelser.

14. Klager har indleveret diverse dokumenter til Domstolen, navnlig fotografier, om sine politiske aktiviteter i Schweiz.

[...]

RETLIGE BETRAGTNINGER

I. OM DEN PÅSTÅEDE OVERTRÆDELSE AF ARTIKEL 2 OG 3 I KONVENTIONEN

29. Klager påstår, at en tilbagesendelse til Sudan vil være en overtrædelse af artikel 2 og 3 i Konventionen, der har følgende ordlyd:

Artikel 2

"1. Ethvert menneskes ret til livet er beskyttet ved lov. Ingen må forsætligt berøves livet, undtagen ved fuldbyrdelse af en dødsdom, afsagt af en domstol i tilfælde, hvor der ved lov er fastsat dødsstraf for den pågældende forbrydelse.

(...)"

Artikel 3

"Ingen må underkastes tortur og ej heller umenneskelig eller vanærende behandling eller straf."

30. Regeringen gør indsigelse mod denne påstand.

[...]

B Om realiteten

1. Parternes påstande

a) Klager

35. Klager gør gældende, at der er en risiko for, at han bliver myrdet af de sudanesiske sikkerhedstjenester eller det sudanesiske militær, hvis han vender tilbage til sit oprindelsesland. Han henviser til, at han flere gange har gjort de schweiziske myndigheder opmærksomme på, at han stadig havde synlige spor efter tortur på sin krop, og at han har ar, der bekræfter hans påstande om, at han har været fængslet og er blevet tortureret af de sudanesiske sikkerhedsstyrker på grund af sin tilknytning til JEM. Han foreholder i den forbindelse de schweiziske myndigheder, at de intet har gjort for at afklare situationen. Klager redegør for, at han blev medlem af JEM i Schweiz, og at han har engageret sig aktivt til fordel for den sudanesiske befolkning, og han påstår, at hans aktive virke i JEM, hvilket navnlig hans møde med lederen af JEM og hans engagement i forbindelse med *Geneva Summit for Human Rights and Democracy* vidner om, betyder, at han løber en reel risiko for forfølgelse og dette uanset hans oprindelse. Under henvisning til dommen *A.A. mod Schweiz* (7. januar 2014) bekræfter han, at endog medlemmer af oppositionen, der ikke har en markant profil, risikerer mishandling, hvis de vender tilbage til Sudan.

36. Som svar på regeringens bemærkninger gør klager gældende, at der er en reel risiko for, at han anholdes ved ankomsten til lufthavnen i Khartoum eller kort tid efter for at han vil blive tilbageholdt, afhørt og tortureret af de sudanesiske sikkerhedsstyrker eller det sudanesiske militær. Han påstår, at han har givet en detaljeret, sammenhængende og troværdig erklæring om årsagerne til flugten. Med hensyn til det politiske engagement afviser klager at være passivt medlem af JEM med en marginal politisk aktivitet. Han henviser til indholdet af sine aktiviteter og opremser de seneste events, som han har deltaget i. Han påstår navnlig, at han har hjulpet formanden for JEM's schweiziske afdeling med forberedelse af en radioudsendelse og understreger, at han i øvrigt selv tog ordet, og at fotografier, der er taget uden for et JEM-møde, og som viser klager sammen med lederen af denne bevægelse, nu ligger på internettet. Han påstår, at regeringen ser bort fra det faktum, at de sudanesiske myndigheder overvåger den sudanesiske diasporas aktiviteter systematisk, og at de ligeledes er interesserede i mindre engagerede politiske modstandere. Han tilføjer, at medlemmerne af JEM er særligt udsatte, da denne bevægelse militært bekæmper den sudanesiske regering. Klager påstår, at regeringen ikke understøtter argumentet om, at klagers politiske engagement i den foreliggende sag skulle adskille sig fra *A.A. mod Schweiz* (nævnt ovenfor). Han gør gældende, at de modstandere, der risikerer at blive forfulgt, ifølge Domstolens retspraksis ikke kun er dem, der er del en ikke-arabisk etnisk gruppe i Darfur.

37. Klager gør i sine supplerende bemærkninger gældende, at han har deltaget i en demonstration mod de kriminelle handlinger, der begås i Darfur og det sydlige Kordofan, hvorunder en underskriftsindsamling blev sendt til diverse FN-organer, og at TAF-dommen E-678/2012 af 27. januar 2016 (ovenstående præmis 17) tildeler en sudanesiske statsborger, der er medlem af JEM, flygtningestatus.

b) Regeringen

38. Med hensyn til klagers påståede flugtgrunde hævder regeringen, der gentager de nationale myndigheders argumenter, at klager ikke har sandsynliggjort, at han skulle være blevet eftersøgt af myndighederne efter sin udrejse af Sudan, og at han af denne årsag ved tilbagesendelse til Sudan skulle risikere behandlinger i strid med artikel 3 i Konventionen. Regeringen betegner klagers politiske engagement som marginalt, og påstår, at han hverken har udvist et betydeligt politisk engagement eller været højt profileret inden for JEM. Regeringen tilføjer, at klager ikke har gjort gældende, at han repræsenterede organisationen, eller at hans navn skulle være blevet nævnt i den forbindelse, og at han selv her erkendt, at han ikke havde en ledende stilling inden for JEM. Regeringen gør gældende, at der således ikke er anledning til at formode, at klager skulle være kendt af de sudanesiske myndigheder, eller at han skulle kunne sættes i forbindelse med oprørsbevægelsen. Den påstår, at klagers politiske aktivitet ikke kan sammenlignes med klagers aktivitet i sagen *A.A. mod Schweiz* (nævnt ovenfor), navnlig med hensyn til den politiske aktivitets egenskab, omfang, varighed eller eksponeringsgrad, og at de nationale myndigheder har taget højde for Domstolens retspraksis i forbindelse med behandlingen af den foreliggende sag. Regeringen påstår, at de faktiske forhold i den foreliggende sag heller ikke kan sammenlignes med de forhold, der ligger til grund for dommen *A.A. mod Frankrig* (nr. 18039/11, 15. januar 2015), idet den bemærker, at forfølgelsen af klager i denne sag inden udrejsen af Sudan var gjort plausibel, og at klager tilhørte en ikke-arabisk etnisk gruppe i Darfur.

39. Som svar på klagers supplerende bemærkninger henviser regeringen til, at klager havde forladt Sudan lovligt med sit pas. Den vurderer, at klager har deltaget i demonstrationen mod de kriminelle handlinger, der begås i Darfur og det sydlige Kordofan, uden nogen særlig funktion, og at der ikke kan udledes nogen særlig fare ud fra de fotografier, der er fremlagt i sagen, og fra underskriftsindsamlingen til diverse FN-organer. Den tilføjer, at klager ikke vil kunne påberåbe sig dommen E-678/2012 fra TAF af 27. januar 2016 (ovenstående præmis 17), idet den påstår, at de faktiske forhold, der ligger til grund for de to sager, er vidt forskellige. Ifølge regeringens mening er klager ikke en del af de personer, der på grund af deres aktiviteter eller funktioner risikerer at blive forfulgt som farlige modstandere af det siddende styre. Den henviser endelig til, at intet antyder, at der skulle være indledt en straffesag eller iværksat andre foranstaltninger i Sudan med klager på grund af hans politiske aktiviteter.

2. Domstolens bemærkninger

40. Domstolen bemærker indledningsvis, at de påståede klagepunkter i henhold til artikel 2 og 3 i Konventionen er uadskilleligt forbundne og behandler derfor begge artikler samtidigt (jf. navnlig *mutatis mutandis F.G.*

mod Sverige [Storkammeret], nr. 43611/11, præmis 110, ECHR 2016, *Tatar mod Schweiz*, nr. 65692/12, præmis 45, 14. april 2015, *T.A. mod Sverige*, nr. 48866/10, præmis 37, 19. december 2013, og *K.A.B. mod Sverige*, nr. 886/11, præmis 67, 5. september 2013).

a) Generelle principper

41. Domstolen henviser til, at de kontraherende stater i medfør af et almindeligt accepteret internationalt princip og uden præjudice for forpligtelser affødt for dem af traktater, herunder Konventionen, har ret til at kontrollere ikke-statsborgeres indrejse, ophold og udsendelse (jf. for eksempel *Üner mod Nederlandene* [Storkammeret], nr. 46410/99, præmis 54, ECHR 2006-XII, og *J.K. m.fl. mod Schweiz* [Storkammeret], nr. 59166/12, præmis 79, ECHR 2016). Udvisning af en udlænding fra en kontraherende stat kan imidlertid rejse et problem i forhold til artikel 3, og den pågældende stat kan dermed ifalde erstatningsansvar i henhold til Konventionen, når der er alvorlig grund til at antage, at den pågældende person ved udvisning til destinationslandet der vil kunne løbe en reel risiko for at blive udsat for en behandling, der strider mod artikel 3. I dette tilfælde indebærer artikel 3 en forpligtelse til ikke at udvise den pågældende person til dette land (jf. navnlig *Saadi mod Italien* [Storkammeret], nr. 37201/06, præmis 124-125, og *J.K. M.fl. mod Sverige*, præmis 79).

42. Hvis klager endnu ikke er udvist, er datoen for vurderingen datoen for Domstolens behandling af sagen (*J.K. m.fl.*, præmis 83, og *Chahal mod Storbritannien*, 15. november 1996, præmis 86, *Recueil des arrêts et décisions* (samlingen af domme og afgørelser) 1996-VIII). En fuldstændig og *ex nunc*-vurdering er påkrævet, når der skal tages højde for oplysninger, der er fremkommet efter de nationale myndigheders vedtagelse af den endelige afgørelse (jf. for eksempel *Maslov mod Østrig* [Storkammeret], nr. 1638/03, præmis 87-95, ECHR 2008, *J.K. m.fl.*, præmis 83, og *Sufi og Elmi mod Storbritannien*, nr. 8319/07 og 11449/07, præmis 215, 28. juni 2011).

b) Anvendelse af disse principper i den foreliggende sag

43. Domstolen har med hensyn til den generelle situation i Sudan for nylig i dommen *A.A. mod Schweiz* (præmis 39-40) henvist til, at menneskerettighedssituationen i Sudan er alarmerende, navnlig for politiske modstandere. Den har ligeledes i dommene *A.A. mod Frankrig* (nævnt ovenfor, præmis 55-56) og *A.F. mod Frankrig* (nr. 80086/13, præmis 49, 15. januar 2015) bemærket, at situationen er forværret siden starten af 2014. Domstolen bemærker i øvrigt, at situationen ikke efterfølgende er blevet væsentligt bedre. Konflikterne i Darfur, det sydlige Kordofan og Blå Nil har således været meget længe og medført betydelige tab blandt civilbefolkningerne, selvom kampene, navnlig i Darfur, har været mindre talrige. De konsulterede internationale rapporter redegør ligeledes for, at personer, der mistænkes for at være tilknyttet eller støtte oprørsbevægelserne, navnlig JEM, fortsat arresteres, frihedsberøves og

tortureres af de sudanesiske myndigheder (præmis 18 til 28). Det ser endvidere ud til, at de personer, der risikerer mishandling, ikke alene er modstandere med en markant profil, men enhver person, der gør indsigelse, eller som mistænkes for at være mod det siddende regime (*A.A. mod Frankrig*, præmis 56, *A.F. mod Frankrig*, præmis 49, og *A.A. mod Schweiz*, præmis 40). Domstolen anfører endelig, at det erkendes, at den sudanesiske regering skulle overvåge de politiske modstanderes aktiviteter i udlandet (*A.A. mod Schweiz*, præmis 40).

44. Med hensyn til klagers påståede flugtgrunde ser Domstolen intet forhold, der berettiger tvivl om de nationale myndigheders vurdering af, at klagers påstande ikke skulle opfylde kravene om sandsynlighed (ovenstående præmis 9 og 12). Den understreger i denne forbindelse, at de nationale myndigheder efter at have hørt klager to gange, kortvarigt den 15. marts 2013 og igen den 17. april 2013, om asylgrundene traf detaljerede afgørelser og på en overbevisende måde havde taget højde for klagers argumenter. Domstolen vurderer, at klager, der i et væsentligt omfang begrænser sig til at gentage de argumenter, som han havde fremsat for de nationale myndigheder, ikke gør noget afgørende argument gældende. Klager har heller ikke fremlagt noget dokument, der gør det muligt at konstatere de påståede mishandlinger (jf. *modsætningsvist A.A. mod Frankrig*, præmis 59, og *A.F. mod Frankrig*, præmis 53). Domstolen understreger i øvrigt, at den forskellige karakter af SEM's to høringer af klager ikke er tilstrækkelig til at forklare de talrige uoverensstemmelser, som de nationale myndigheder har påvist, navnlig da de to høringer har fundet sted med kun én måneds mellemrum (jf. *modsætningsvist M.A. mod Schweiz*, præmis 60-61).

45. Domstolen bemærker, at klager har været medlem af JEM i Schweiz i flere år. Regeringen rejser tvivl om seriøsiteten af klagers politiske engagement, og påstår, at hans aktiviteter i eksil ikke har nået et tilstrækkeligt højt niveau til at tiltrække de sudanesiske myndigheders opmærksomhed. Med hensyn til aktiviteterne på stedet har Domstolen erkendt, at det generelt er blevet vanskeligt at vurdere, om en person oprigtigt er involveret i den pågældende aktivitet, eller om personen blot har engageret sig heri for efterfølgende at berettige sin flugt (jf. for eksempel ovennævnte *A.A. mod Schweiz*). I tilsvarende sager har Domstolen forsøgt at få oplyst, om klager havde engageret sig i aktiviteter på stedet på et tidspunkt, hvor det var forventeligt, at han i fremtiden ville indgive en asylansøgning, om klager havde været politisk aktiv før flugten fra oprindelseslandet, eller om han havde spillet en vigtig rolle for offentliggørelsen af sin sag i den indklagede stat (jf. ovennævnte *A.A. mod Schweiz*, præmis 41, *S.F. m.fl. mod Schweiz*, nr. 52077/10, præmis 66-67, 15. maj 2012, og *N. mod Finland*, nr. 38885/02, præmis 165, 26. juli 2005). Domstolen henviser imidlertid til, at den på grund af den betydning, som den tillægger artikel 3 i Konventionen, og arten af den uoprettelige skade, som måtte følge, hvis risikoen for mishandling eller tortur måtte blive realiseret, foretrækker at behandle klagers klagepunkt på grundlag af de politiske aktiviteter, som han reelt har udøvet (*A.A. mod Schweiz*, præmis 41).

46. Domstolen vurderer i lyset af ovennævnte sag *A.A. mod Schweiz* og de konsulterede, internationale dokumenter (ovenstående præmis 18 til 28), at de sudanesiske efterretningstjenesters overvågning af politiske modstanderes aktiviteter i udlandet ikke kan betegnes som systematisk, og, at der for at vurdere, om personer kan mistænkes for at støtte organisationer, der er i opposition til det sudanesiske styre, og vil kunne risikere mishandling eller tortur ved tilbagesendelse til Sudan på grund af deres politiske aktiviteter i eksil, navnlig skal tages højde for følgende faktorer: de sudanesiske myndigheders eventuelle tidligere interesse for disse personer, det være sig i Sudan eller udlandet; disse personers tilhørsforhold i Sudan til en organisation i opposition til det aktuelle styre og arten af denne organisation; deres tilhørsforhold til en organisation i opposition i deres bopælsland, arten af denne, og hvorvidt den er et mål for regeringen; arten af disse personers politiske engagement i deres bopælsland, navnlig deres deltagelse i offentlige møder eller demonstrationer og deres aktivitet på internettet; samt deres personlige eller familiemæssige relationer med fremstående oppositionsmedlemmer i eksil.

47. Med hensyn til spørgsmålet om de sudanesiske myndigheders interesse for klager og nærmere klagers påståede flugtgrunde, hvor klager gældende, at han er blevet bortført og mishandlet af de sudanesiske myndigheder, henviser Domstolen i den foreliggende sag til, at den ikke har påvist forhold, der berettiger tvivl om de nationale myndigheders vurdering af, at klagers påstande ikke skulle opfylde kravene om sandsynlighed (ovenstående præmis 44). Klager har i øvrigt ikke påstået, at han skulle have været politisk aktiv inden for oppositionen, mens han stadig boede i Sudan. Han kunne forlade landet lovligt via den internationale lufthavn i Khartoum kort tid efter en forlængelse af passets gyldighed. Klager har heller ikke påstået, at han skulle have været politisk aktiv under sit flerårige ophold i Grækenland. Domstolen vurderer herefter, at intet forhold bekræfter en interesse for klager fra de sudanesiske myndigheders side, mens han stadig boede i Sudan eller i udlandet før hans ankomst til Schweiz.

48. Domstolen henviser i øvrigt, som TAF i sin dom E-678/2012 af 27. januar 2016 (ovenstående præmis 17), til at JEM er én af de største oprørsbevægelser i Sudan, og til at den fare, som klager repræsenterer i de sudanesiske myndigheders øjne, er tiltaget på grund af den legitimitet, som klager har opnået i forbindelse med konflikten i Darfur, og som medfører en endnu strengere adfærd fra de sudanesiske myndigheders side over for medlemmerne af JEM. Klagers flerårige tilhørsforhold til JEM udgør herefter en risikofaktor i forhold til forfølgelse.

49. Domstolen konstaterer, at klagers politiske aktiviteter i Schweiz er dokumenteret siden oktober 2013, dvs. i mere end tre år, men den vurderer, at hans politiske engagement reelt ikke er intensiveret med tiden (jf. *modsætningsvist A.A. mod Schweiz*, præmis 42). Denne vurdering ændres ikke af hans politiske aktiviteter efter den endelige dom fra TAF af 4. juni 2014, der for første gang fremføres over for Domstolen. Domstolen er i øvrigt af den opfattelse, at klagers politiske profil inden for oppositionen mod det sudanesiske styre generelt og nærmere inden for JEM ikke kan

betegnes som meget eksponeret (*ibidem*, præmis 42). Klager har reelt ikke haft en eksponeret profil inden for JEM, han har aldrig repræsenteret bevægelsen, hans navn er ikke nævnt og han har ikke været aktiv på internettet. Selv om klager påstår, at han har deltaget i *Geneva Summit for Human Rights and Democracy*, påstår han ikke, at han skulle have repræsenteret JEM ved den lejlighed (jf. *modsætningsvist A.A. mod Schweiz*, præmis 43). Domstolen vurderer herefter, at hans politiske aktiviteter i Schweiz, der er begrænset til at være menigt medlem af oppositionsorganisationer i eksil, ikke er af en karakter, der kunne tiltrække de sudanesiske myndigheders opmærksomhed. Den påståede offentliggørelse på internettet af fotografier af klager ved siden af lederen for JEM og klagers påståede deltagelse i en radioudsendelse, hvor Domstolen i øvrigt ikke er gjort bekendt med indholdet af udtalelserne i radioen, forekommer ikke at være tilstrækkeligt til at rejse tvivl om denne vurdering. Det samme er tilfældet for de fotografier, der bekræfter klagers deltagelse i diverse ovennævnte begivenheder.

50. Domstolen bemærker, at klager ikke kan påberåbe sig personlige eller familiære relationer med fremstående oppositionsmedlemmer i eksil af en karakter, der skulle kunne bringe ham i fare. Den understreger, at fotografier af klager i selskab med lederen af JEM, der er taget uden for denne bevægelses møder, ikke er tilstrækkeligt til at rejse tvivl om denne vurdering.

51. Henset til ovenstående er Domstolen ikke af den opfattelse, at klagers politiske aktiviteter i eksil, der begrænser sig til en almindelig deltagelse i eksiloppositionens organisationers aktiviteter, med rimelighed kan forventes at tiltrække efterretningstjenestens opmærksomhed på hans person, og vurderer som følge heraf, at klager ikke risikerer mishandling eller tortur ved tilbagevendelse til Sudan på grund af aktiviteterne på stedet.

52. Domstolen ser endelig ikke nogen risiko for forfølgelse i forbindelse med klagers etniske tilhørsforhold, idet han ikke har påstået, at han skulle høre til en ikke-arabisk etnisk gruppe i Darfur (jf. *modsætningsvist A.A. mod Frankrig*, præmis 58, og *A.F. mod Frankrig*, præmis 50).

53. Domstolen vurderer herefter, at gennemførelsen af den beordrede tilbagesendelsesforanstaltning mod klager hverken er en tilsidesættelse af artikel 2 eller 3 i Konventionen.

II. OM ANVENDELSE AF REGEL 39 I DOMSTOLENS PROCESREGLEMENT

54. Domstolen henviser, i henhold til artikel 44, stk. 2, i Konventionen, til, at den foreliggende dom bliver endelig: a) hvis parterne erklærer, at de ikke vil anmode om, at sagen henvises til Storkammeret; eller b) 3 måneder efter datoen for dommen, hvis der ikke er anmodet om henvisning af sagen til Storkammeret; eller c) hvis Storkammerets udvalg afviser anmodningen om henvisning i henhold til artikel 43.

55. Domstolen vurderer, at de foranstaltninger, som den har anført over for regeringen i medfør af regel 39 i procesreglementet (ovenstående præmis

4) skal forblive gældende, indtil den foreliggende dom bliver endelig, eller indtil Domstolen afsiger en anden afgørelse i denne henseende (jf. domskonklusionen).